

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere Brachfield
Pàg ► 2

Vendre a crèdit en època de crisi econòmica

Laura Nieto
Pàg ► 3

La privacitat de les des a l'era de l'Homo digitalis

Jaime Mesas
Pàg ► 3

Consultori fiscal

Les dinàmiques polítiques mundials afavoreixen un augment del preu del petroli

Alex Fusté
@AlexfusteAlex

Chief Economist
Andbank

Tot seguit, resumeixo els desenvolupaments més rellevants en l'àmbit de la política i la indústria energètica. També assenyalo l'impacte potencial que cada *driver* hauria de tenir en el preu del cru.

• **(Preu positiu): les exportacions de l'Aràbia Saudita cauen a causa de la seva reducció voluntària de la producció:** Platts va informar que l'Aràbia Saudita va recórrer a les seves reserves al febrer, mentre que les exportacions van caure, reflectint l'impacte de la seva retallada voluntària de la producció d'1 milió de bpd. Les exportacions van caure de 957K m/m a 5,63 milions de bpd al febrer, trencant un període de set mesos d'augment.

• **(Preu positiu): les importacions xineses procedents de l'Aràbia Saudita augmenten per una demanda més gran i una menor congestió portuària:** les importacions de cru xineses procedents de l'Aràbia Saudita van augmentar un 8,8% m/m al març fins a 1,85 milions de bpd (tot i que per sota dels 1,94 milions per barril d'abril), permetent a l'Aràbia Saudita mantenir la seva posició de proveïdor més important de la Xina per setè mes consecutiu. Part dels guanys es van deure a la descongestió dels ports de Shandong, que anteriorment havien frenat les arribades de petroli. S'espera que les arribades de l'Aràbia Saudita segueixin disminuint a l'abril, atesa la retallada voluntària de subministrament i el recent augment dels preus del cru lleuger àrab per al mercat asiàtic.

• **(Preu positiu): les exportacions de productes petrolífers de la Xina podrien augmentar més d'un 30% el 2021:** Platts informa que els analistes esperen que les exportacions de productes petrolífers de la Xina augmentin un 31,7% interanual el 2021, ja que la recuperació del mercat dels combustibles per a

avions i la millora del context econòmic mundial dona suport a la demanda. Les exportacions de productes del país van caure un 17,4% el 2020 a causa dels impactes de la pandèmia sobre la demanda de combustible per a avions.

• **(Preu positiu): els quilòmetres recorreguts superen els nivells del 2019 als Estats Units per primera vegada des d'abans de la pandèmia.** Els quilòmetres recorreguts a les carreteres interestatals nord-americanes van acabar la setmana (11-abr) lleugerament per sobre dels nivells del 2019. Una gran part de l'impuls va provenir del transport de camions, que va augmentar un 7% respecte al mateix període de fa dos anys. Les milles setmanals de passatgers van ser només un 1% per sota del nivell del 2019, però molt superiors al -40% interanual en alguns punts durant la pandèmia.

• **(Preu positiu): el tancament de Dakota Access podria retirar del mercat 400K bpd:** els operadors de l'oleoducte Dako-

Passa a la pàgina següent

Pàg ► 4

Carta oberta a Pablo Iglesias per rebatre clixés sobre Andorra com a paradís fiscal

El ministre de Presidència recorda que el Principat compleix amb els criteris de la UE

Pàg ► 4

La demanda en l'emissió internacional de deute quintuplica l'oferta

El ministre Jover destaca que la demanda ha estat per un valor de 2.500 milions d'euros

Pàg ► 4

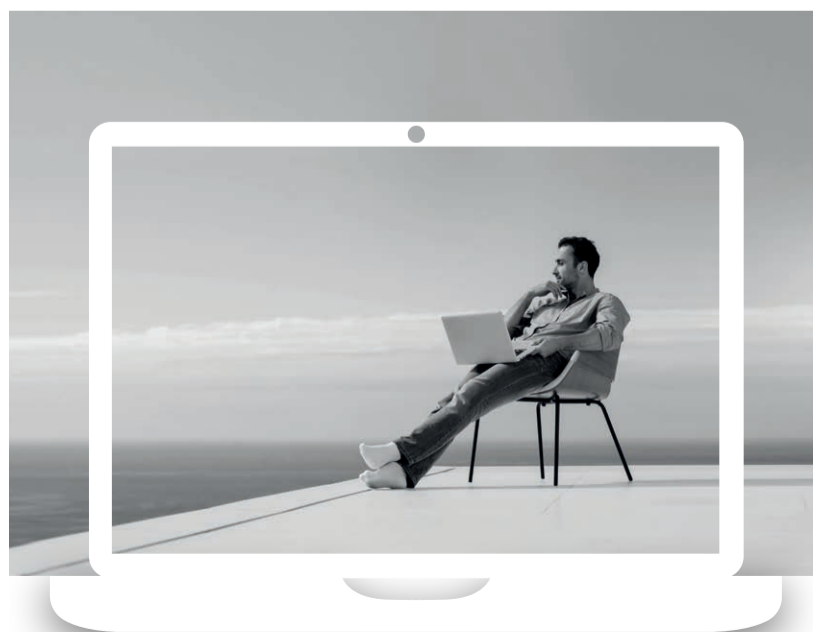
La bretxa salarial entre dones i homes és de 400 euros al mes

Al sector públic i parapúblic s'evidencia un menor desequilibri salarial

Pàg ► 4

El sector públic andorrà preveu un 8,9% menys de despeses

Societats i administracions preveuen retallades respecte del pressupost anterior

Accedeixi al nou Home Banking i guanyi un Ipad

Ampliem el termini de participació

La nova banca *online* d'Andbank és des d'ara més intuïtiva, funcional, àgil i segura. I a més, si accedeix almenys un cop al seu *home banking* fins al 30 d'abril, **participarà en el sorteig de 3 ipad!**

Bases del sorteig a www.andbank.com/andorra

ANDBANK / 90 Anys
Private Bankers

Ve de la pàgina anterior

ta Access van argumentar davant un tribunal federal que l'aturada del sistema seria encara més perjudicial del que s'havia previst. L'oleoducte va començar a funcionar el 2017, i era el sistema més gran que transportava petroli des de la conca d'esquist de Bakken, a Dakota del Nord i Montana (i transporta 570K bpd), però ha estat involucrat en batalles legals amb tribus natives americanes des d'abans que la línia comencés a construir-se. El Tribunal de DC va anul·lar un permís que permetia a l'oleoducte operar per sota de la via fluvial de l'estany Oahe a Dakota del Nord i del Sud.

• **(Preu positiu): el secretari d'Interior, Haaland, va anul·lar una ordre anterior del departament d'Interior per ampliar la superfície disponible per a l'arrendament de petroli i gas a la Reserva Nacional de Petroli al nord d'Alaska.**

Al desembre es van posar a la disposició de l'arrendament uns 18 milions d'hectàrees per sobre dels 13 milions d'hectàrees d'un pla anterior de l'administració d'Obama. Això significa menys producció potencial.

• **(Preu positiu): les noves sancions nord-americanes a Rússia no es dirigeixen al sector energètic, però podrien ser un indici que es prendran mesures:** Platts informa que, tot i que les sancions imposades pels Estats Units a Rússia el

15 d'abril no se centren específicament en el sector energètic, els analistes assenyalen que l'estructura de les sancions deixa marge perquè es produeixin moviments més estrictes. Assenyalen que els futurs objectius podrien ser el gasoducte

Nord Stream 2 (que ha estat objectiu de crítica nord-americana) o fins i tot projectes energètics a Rússia o les seves empreses conjuntes a l'estranger.

• **(Preu negatiu): s'està concretant un**

«nou enteniment» en les converses amb l'Iran per reeditar l'acord nuclear del 2015: el Ministeri d'Afers Exteriors iranià va dir que l'Iran celebra la perspectiva de converses amb l'Àrabia Saudita en un esforç per promoure la pau i l'estabilitat regional. Els dos països, que van tallar els laços diplomàtics el 2016, van mantenir converses a Bagdad el 9 d'abril, amb una altra ronda prevista a finals d'abril. Les converses es produeixen en mig d'un acostament indirecte entre els Estats Units i l'Iran sobre el retorn a l'acord nuclear del 2015 (l'assessor de seguretat nacional dels Estats Units, Jake Sullivan, va qualificar les converses de «constructives»). Mentrestant, el vice-ministre d'Afers Exteriors de l'Iran, Abbas Araghchi, va dir aquest cap de setmana que s'estava concretant un «nou enteniment» en les converses, i que l'Iran començaria a treballar en un esborrany de text complet per discutir. Els funcionaris iranis van dir a l'abril que «un acord provisional sobre l'acord nuclear del 2015 podria ser una manera de guanyar temps per a un acord durador». Els negociadors han començat a redactar propostes perquè els Estats Units i l'Iran tornin al compliment de l'acord nuclear.

Vendre a crèdit en època de crisi econòmica

Pere Brachfield
@PereBrachfield

CEO de Brachfield
Credit & Risk Consultants

Tot i que pugui semblar una bajanada, la millor manera d'acabar amb els impagats és evitant-los. Per això, és vital que mentre duri la crisi econòmica provocada per la pandèmia de la Covid-19 les empreses no concedeixin crèdits comercials als compradors insolvents o als mals pagadors. La concessió de crèdits és un punt clau en la gestió del risc de clients, atès que les mesures preventives tenen la seva pedra angular en saber seleccionar sàviament la cartera de clients. Abans d'atorgar un crèdit a un nou client, el proveïdor ha de filtrar prèviament a tots els sol·licitants de crèdit i destacar els morosos en potència. Detectar als mals pagadors no és una tasca senzilla, donat que els morosos professionals saben camuflar-se molt bé i no sempre es fa difícil descobrir-los. Com a principi fonamental per no caure en el parany, les empreses que venen a crèdit no han de fiar-se mai de les aparences. Un futur client pot projectar una imatge impecable de solvència i serietat, però darrere d'aquesta façana es troba un morós recalcitrant. La missió del proveïdor és descobrir el costat ocult dels sol·licitants d'un crèdit comercial i investigar la realitat que es troba darrere d'una denominació social. Alguns morosos són especialistes en presentar-se com a empresaris solvents i bons pagadors, mostrant als seus proveïdors la cara d'un probe i virtuós Dr. Jekyll; però un cop que han aconseguit un crèdit del proveïdor, es transformen en el pèrfid i nociu Mr. Hyde. Aquests defraudadors actuen amb traïdoria, amagant el seu costat obscür i mostrant la seva cara de Dr. Jekyll fins

que aconsegueixen enganxar una bona suma de diners dels seus proveïdors. Una vegada tenen ben agafat al desprevingut creditor, és quan adopten el seu costat de Mr. Hyde.

Si la comparació amb la famosa obra de Robert Louis Stevenson pot semblar a algú fora de context (sense relació amb els morosos), cal recordar que el famós escriptor escocès es va inspirar en un personatge real del seu Edimburg natal que era un morós recalcitrant.

El llibre d'Stevenson està basat en un personatge històric: William Brodie, també conegut com Deacon Brodie. William Brodie era un individu que tenia una doble personalitat; de cara a la societat passava per ser un honorat comerciant d'irreprotxable comportament i amb una posició social destacada. Però en realitat Deacon Brodie era un jugador, un estafador, un pocavergonya i a més era un morós de tomo y lomo que devia quantitats enormes als seus creditors.

Per tant, el proveïdor de béns i serveis ha de descobrir a temps als «William Brodie» contemporanis abans que causin perjudicis a l'empresa proveïdora i ha d'adoptar les mesures precautòries per evitar entrar en risc amb els mals pagadors.

Així mateix, el proveïdor ha d'adoptar un rol de detectiu, i com el llegendari Sherlock Holme –la metodologia de treball del qual es basava en la deducció gràcies a les pistes obtingudes en la seva investigació ha de reunir aquelles proves que determinen si un futur client és de fiar o no. El proveïdor ha de buscar una sèrie de pistes que li permetin reunir aquestes evidències. En moltes ocasions, per raons d'urgència o d'economia, no es poden reunir les proves necessàries per prendre una decisió amb garanties, per lo qual el treball del proveïdor en moltes ocasions a més de les tasques d'anàlisi, ve secundada per l'experiència i capacitat intu-

itiva del professional del crèdit. Moltes vegades, el sisè sentit permet detectar situacions de risc i senyals d'alerta que escaparien a una anàlisi basada en dades insuficients o errònies.

Les dues condicions clau que sempre han d'existir perquè un proveïdor concedeixi un crèdit a un client són: la confiança i la credibilitat. La primera condició és primordial ja que la concessió d'un crèdit es basa en la confiança que diposita el venedor en la paraula del comprador quan aquest es compromet a complir puntualment amb les seves obligacions de pagament. La segona condició que està intrínsecament unida amb la primera, és que el client –i per tant, la seva paraula tingui suficient credibilitat per a que el proveïdor assumeixi el risc de concedir-li un crèdit. Per consegüent, seria absurd que un proveïdor concedís crèdit a un nou comprador en qui no confies o que no fos suficientment solvent com per respondre de l'obligació de pagaments. Però el proveïdor tampoc pot deixar a la seva intuïció o a l'atzar l'assumpció de risc creditici; per la qual cosa, abans d'atorgar un nou crèdit ha d'estudiar tota la informació disponible sobre el futur client. Un cop finalitzat l'anàlisi, i en funció dels resultats obtinguts, el proveïdor decidirà si pot confiar en el compromís del client, que es pagar la totalitat del deute en la data pactada.

Conseqüentment, el proveïdor que ven a crèdit haurà d'esbrinar les següents qüestions amb un nou client:

- És mereixedor d'un crèdit comercial?
- Quines l'import màxim del risc que es pot assumir amb aquest client?
- Quin termini de pagament se li pot concedir?
- Quines condicions i forma de pagament se li sol·licitaran?

Abans de concedir una línia de crèdit a un nou client és necessari fer un

curós estudi sobre el mateix per conèixer el risc d'impagament que pugui representar per la proveïdor. El coneixement del client ha d'incloure l'estudi de la seva activitat empresarial, és a dir, quins productes fabrica o comercialitza, quines són les característiques del seu negoci, quins problemes té habitualment i quins són els riscos del seu negoci. La metodologia empleada en l'anàlisi dels futurs clients és molt variada, però existeixen similituds entre els diferents sistemes d'anàlisi, fet que implica a vegades l'aplicació de tècniques comunes.

L'estudi de la solvència i perfil de pagador d'un client és abans de res una disciplina d'anàlisi i interpretació, però perquè aquest procés sigui fiable és necessari que les dades recollides siguin veraces, actuals i fiables. Perquè el procés d'anàlisi obtingui bons resultats és necessari disposar d'una informació que després de ser recollida ha de ser tractada, depurada, contrastada i comprovada abans de ser interpretada. Això no és sempre possible ja que en alguns països industrialitzats –entre ells, Espanya no hi ha una cultura financera en les empreses de transparència informativa pel que fa als seus estats financers. A Espanya, els empresaris individuals no estan obligats a dipositar els seus comptes al registre mercantil i a més aquests no estan obligats a inscriure's en el registre mercantil. Així mateix, certs tipus d'empresaris socials no estan encara obligats a dipositar els seus comptes als registres mercantils o Registres públics, no si ho estan, els organismes oficials no controlen suficientment el compliment de l'obligació per la qual cosa la informació concernent als seus estats financers no és pública. Un altre inconvenient consisteix en què els comptes anuals i estats financers que obligatòriament es dipositen en els registres públics molts cops no estan auditats (un gran nom-

bre d'empreses no estan obligades per llei a presentar els seus comptes auditats) i no reflecteixen la imatge fidel de les companyies.

A més, en molts casos, els estats financers no estan confeccionats amb rigorositat financera i no reflecteixen els principis generals comptables. En alguns sectors, les empreses –per motius fiscals– només declaren part dels seus ingressos i beneficis, per la qual cosa els balanços oficials i declaracions d'impostos de societats no són fidel reflex de la realitat econòmica de les empreses. Igualment, la informació que recullen els comptes anuals de les empreses i que es diposita cada any en els registres mercantils i que pot ser consultada pel públic sempre peca d'obsolescència. Això és així ja que només pot ser consultada pels interessats amb molts mesos de retard respecte a la finalització de l'exercici econòmic al qual es refereixen els comptes degut a la dinàmica del procés registral. Per aquesta raó, quan un proveïdor consulta el balanç, el compte de pèrdues i guanys i l'informe de gestió que figuren al registre mercantil ha de tenir en compte que en el seu conjunt es tracta d'informació una mica obsoleta (a vegades amb dos anys d'antiguitat). Aquesta informació li pot servir com a referència comparativa, i per estudiar l'evolució de l'empresa investigada, però no per conèixer la situació econòmic-financera actual del sol·licitant d'una línia de crèdit. Si es vol tenir la informació més recent, l'única via és sol·licitar-la directament a la companyia investigada. Per aquest motiu, cal posar en quarantena les informacions que apareixen als balanços i comptes de resultats presentats per les empreses i contrastar-los amb altres paràmetres més objectius.

Un altre problema addicional és que les empreses espanyoles són de les més reticents d'Europa a l'hora de facilitar informació sobre si mateixes. La manca de transparència és habitual en les empreses, i en molts casos només faciliten ni a contracorn les informacions a les quals estan obligades per llei.

La desconfiança endèmica de les empreses espanyoles provoca una manca d'informació sobre la realitat econòmic-financera de les mateixes i que en moltes ocasions quan una agència d'informes realitza una investigació es troba amb una negativa reiterada de l'empresa a facilitar dades que en d'altres països serien del domini públic.

La privacitat de les dades a l'era de l'*Homo digitalis*

Laura Nieto

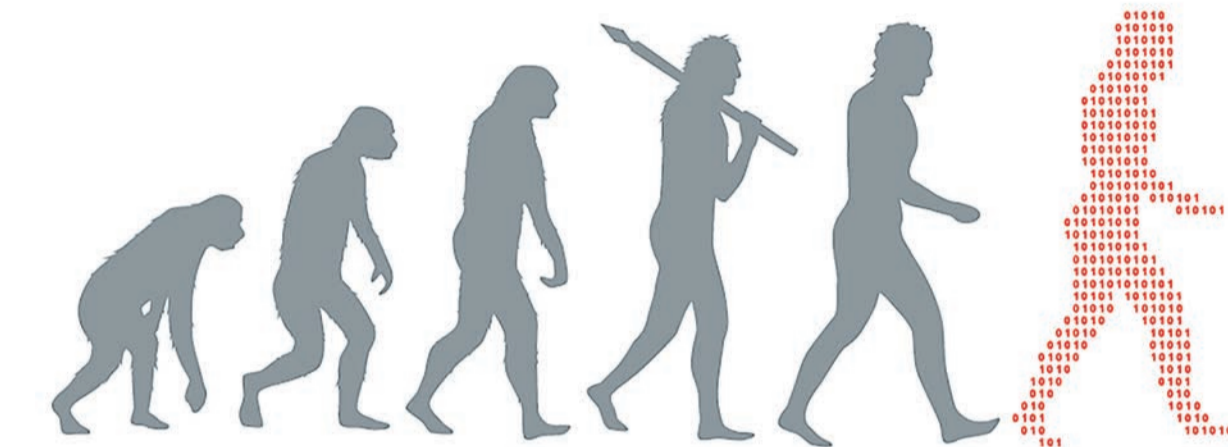
Advocada
Cases&Lacambra

El fenomen digital ha suposat un canvi de paradigma equiparable a la revolució de l'escriptura, atès que no ha implicat només una evolució respecte a la forma de comunicar-nos, sinó també una transformació en la forma de comprendre el nostre entorn i, alhora, la recerca de la seva lògica.

Així, l'era analògica ha deixat pas al món digital, on la digitalització, la innovació i la transformació digital, conceptes semblants però no sinònims, es tracten com parts d'un mateix repte: la revolució digital. Al mateix temps, aquesta revolució no només representa un repte, sinó també una possibilitat de generació de riquesa. A més, aquesta transmutació cap a l'era digital també ha provocat un canvi en l'experiència del client, tot atenent a la promoció de nous models de negoci que al mateix temps suposen nous reptes i la necessitat d'una millora diària. En qualsevol cas, en aquest context les dades es configuren com un element cabdal.

A tall d'exemple, la tecnologia disruptiva i l'evolució de les TIC (i.e. IoT, IA, algoritmes de decisió, *blockchain*) ha ocasionat la necessitat d'obtenir, custodiar, processar i classificar les dades (i.e. *big data*); i que els éssers humans esdevinguin com grans productors i recollectors de dades perquè cada aspecte de la nostra vida pot quedar reflectit en bits que viatgen a través d'Internet (i.e. *e-mails*, compra online, clics, likes, creació de contingut digital, etc).

Però, realment som conscients de les dades que generem o l'empremta que deixem? Aquesta empremta o rastre és l'anomenada empremta digital, que ens defineix i que es pot transformar en un

coneixement valuós per crear perfils de comportament (p.e. les cookies).

Aleshores, és necessari entendre els potencials riscos inherents a aquestes noves tendències disruptives i com podem mantenir el control i actuar en cas que es vulneri el dret fonamental a la nostra privacitat. En aquest escenari es perfila la regulació en matèria de protecció de dades on el pilar de la salvaguarda de la privacitat es fonamenta en el consentiment de l'usuari.

Al Principat d'Andorra, el marc jurídic respecte a les dades es sustenta en la Llei qualificada de protecció de dades del 2003. Dita norma continua vigent i va ser objecte de revisió i actualització l'any 2010 amb l'aprovació del Reglament de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades (APDA).

D'una banda, la revolució digital i l'obertura del Principat als seus països veïns ha ocasionat la necessitat de modernitzar l'actual marc jurídic andorrà -actualment obsolet- valent-se de la normativa europea en matèria de protecció de dades (Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i el Consell, del 27 d'abril de 2016 (RGPD), relatiu a la protecció de

les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades, la Directiva (UE) 2016/680 del Parlament Europeu i el Consell, igualment del 27 d'abril de 2016).

La comunicació internacional de dades i l'aplicació extraterritorial de la norma europea han estat els punts de fricció més significatius degut a la realitat del país i, alhora, el gran dilema per les empreses andorranes.

L'aplicació extraterritorial del RGPD ha suposat des del 2018 la implementació d'algunes obligacions permetent l'homogeneïtzació tant en el tractament de dades com en els processos d'enforcement (amb especial referència als drets dels usuaris reconeguts pel RGPD) respecte la praxi en la Unió Europea.

D'altra banda, i en el que es refereix a la comunicació internacional de dades, tant Andorra com la UE, preveuen mecanismes per garantir que les dades transmeses gaudeixen d'un nivell de protecció adequat al país de destí.

Fins avui, la Comissió Europea ha considerat Andorra com un destinatari que garanteix un nivell de protecció adequat, d'acord amb la seva Decisió 2010/625/

UE, de 19 d'octubre de 2010, recolzada per la subscripció del Principat d'Andorra del Conveni 108 per a la protecció de les persones respecte al tractament de les dades personals.

No obstant això, aquesta decisió té un període de caducitat, i és que el RGPD preveu una revisió de l'avaluació amb una periodicitat d'almenys cada quatre anys, comptadors des del moment de l'entrada en vigor RGPD, el 25 de maig del 2018.

Aleshores, la futura revisió del nivell d'adequació esdevindrà especialment interessant per renovar l'actual règim que provoqui una embranzida a l'actual règim i un impacte positiu en l'APDA per mantenir-se al dia.

En aquest punt, la Proposició de Llei Qualificada de Protecció de Dades Personals ha pres com a model i referent el RGPD, tot amb el propòsit d'ampliar, reforçar i consolidar, d'una manera progressiva, el marc legislatiu vigent en matèria de protecció de dades personals.

Anivell material, si bé l'esperit de la norma no ha variat, que s'han introduït modificacions substancials pel que fa als drets de les persones interessades i el tractament de dades per part dels responsables

i encarregats del tractament.

Respecte als drets del interessats, aquests han estat profundament modificats per aconseguir que estiguin alineats al marc jurídic europeu. Així, els drets de l'interessat del tractament s'han vist augmentats, des dels elementals drets elementals ARCO (Accés, Rectificació, Cancel·lació/Supressió/Oblit i Oposició -ja reconeguts actualment), amb la inclusió de la garantia dels drets digitals i el dret a la limitació del tractament.

Aquestes dades, moltes vegades són recaptades a través de les cookies, instrument quina pràctica s'ha normalitzat i que resulta a dia d'avui la principal via d'obtenció d'informació per a alimentar la màquina del *big data*, que, si bé pot suposar un gran avantatge en la personalització de la publicitat, pot esdevenir en la principal amenaça en el cas d'un ús il·lícit per part dels conglomerats de la informació.

En referència al consentiment de les persones interessades, el nou règim perfila aquest consentiment, establint que ha d'esser lliure, específic, informat i inequívoc i haurà de comptar amb l'acceptació de l'interessat.

Amés de l'anterior, el tractament de dades personals per part dels responsables/encarregats del tractament ha estat reglat conforme a les directrius europees. El règim previ d'inscripció de fitxers davant de l'APDA per part de les entitats (que consistia en una mera comunicació prèvia de les dades a tractar per les entitats a l'APDA) ha estat substituït per un registre de les activitats de tractament, amb possibilitat d'auditoria posterior per l'autoritat de control (APDA).

La norma també inclou un règim sancionador que preveu multes de fins a 100.000 euros com a la normativa anterior. Tanmateix, es manté lluny dels llinars de 10 i 20 milions d'euros que preveu la normativa europea.

En aquest escenari, la identificació, l'enteniment i l'adreçament dels nous riscos associats amb la transformació digital ajudaran els negocis a revitalitzar el seu valor en el futur. No obstant, aquest entorn disruptiu també haurà de dotar a l'usuari o interessat de la possibilitat de què sigui ell qui governin les seves dades.

Aquest darrer punt, unit amb els reptes que planteja la identitat digital en el nostre país materialitzada amb la Llei 35/2014, del 27 de novembre, de serveis de confiança electrònica que aplica de forma parcial l'eIDAS i que es troba actualment en revisió ja preveu entre les seves modificacions una abraçada a la disruptivitat i al futur. El futur pertany a l'*Homo digitalis* que recupera així el control de les seves dades (*self-sovereign identity*).

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Sala Administrativa número 27-2021 en relació amb la introducció d'uns catàlegs comercials facturats per una empresa espanyola; anàlisi tributari de l'Impost General Indirecte.

En primer lloc, s'ha de presentar un breu resum dels fets: el requeriment va ser notificat al Sr. demandant el 3 de juliol de 2019. El dia 14 d'agost de 2019 l'interessat va presentar les declaracions requerides. El demandant va in-

terposar un recurs administratiu el 29 de juliol de 2019.

Per resolució de data 4 de novembre de 2019, la Comissió Tècnica Tributària va desestimar el recurs interposat contra el requeriment del 27 de juny de 2019, el qual pretendria que: (i) el demandant no importava directa ni indirectament aquells catàlegs, sinó que els importava el transportista; (ii) que els béns entraven a territori andorrà, s'encarregava, com a distribuïdor en territori andorrà, d'efectuar la distribució corresponent, i (iii) que el responsable de presentar les declaracions duaneres és el transportista.

Els catàlegs encomanats a una empresa espanyola havien estat introduïts a Andorra. Per conseqüent, s'ha d'aplicar el règim de les importacions de béns: per aquestes operacions s'ha

d'aplicar la reglamentació duanera i la reglamentació tributària:

- Al moment de la introducció al territori duaner del Principat d'Andorra, les mercaderies «han de ser presentades sense demora per la persona que les ha introduït, utilitzant, si escau, la via que les autoritats duaneres hagin determinat i segons les modalitats fixades per aquestes autoritats» (Article 48 del Codi de Duana, Llei 5/2004 del 14 d'abril). Una declaració ha de ser presentada: «1. Qualsevol mercaderia destinada a ser posada sota un règim duaner ha de sotmetre's a una declaració per a aquest règim duaner» (Article 69 del Codi de Duana). Aquesta declaració «la pot fer qualsevol persona que pugui presentar o fer presentar al despatx de Duana competent la mercaderia en qüestió, com també tots els documents necessaris per permetre l'aplicació de les disposicions
- que regeixen el règim duaner per al qual es declara la mercaderia» (Article 74 del Codi de Duana).
- Però, aquesta reglamentació duanera s'ha de combinar amb la reglamentació tributària per l'aplicació de l'Impost General Indirecte. Als termes de l'article 12 de la Llei 11/2012 del 21 de juny: «Tenen la consideració d'importació: 1. L'entrada de béns en el territori andorrà procedents d'un altre Estat o territori». L'article 11 de la Llei precisa el fet generador de l'impost: «Les importacions de béns estan subjectes a l'impost, amb independència de la finalitat a la qual es destinin i la condició de l'importador». L'obligat tributari és l'importador: «Obligats tributaris en les importacions: són els obligats tributaris de l'impost en les operacions d'importació els que realitzen les importacions. A aquest efecte, es consideren importadors: 1.

Els destinataris dels béns importats, siguin adquirents, cessionaris o propietaris dels mateixos béns, o bé consignataris que actuen en nom propi en la importació dels béns esmentats amb independència de la seva condició d'obligat tributari en les altres operacions subjectes a l'impost» (article 53 de la Llei 11/2012).

- Resulta clarament de la combinació d'aquests texts que cal diferenciar la figura de l'obligat tributari per l'aplicació de l'impost general indirecte i la figura de la persona que aconsegueix les formalitats duaneres.
- En aquest cas, les factures presentades són a nom del demandant. Per tant, en aplicació de l'article 53 de la Llei 11/2012 del 21 de juny, el demandant és «l'importador» i, per conseqüent és l'obligat tributari. Per aquests motius, es conclou que el requeriment emès pels agents de la Duana és ajustat a dret.

Carta oberta a Pablo Iglesias 'per rebatre clixés sobre Andorra'

La fiscalitat d'Andorra torna a estar en dubte després que la formació espanyola d'Unidas Podemos, liderada per Pablo Iglesias, plantegés fa dos mesos la possibilitat de tornar a considerar el Principat com un paradís fiscal. En una carta oberta dirigida a l'exvicepresident segon del govern espanyol publicada dissabte passat al diari ABC, el ministre de Presidència, Economia i Empresa, Jordi Gallardo, va assegurar que el Govern va rebre amb sorpresa la proposta, que contrasta amb «el criteri unànime de la Unió Europea». En l'escrit, a més, el ministre lamenta que en el marc de la seva candidatura a la presidència de la Comunitat de Madrid, Iglesias convidés a qui no vulgui pagar impostos a «traslladar-se a Andorra».

Gallardo recorda que el Principat és «un Estat de dret, democràtic i social» i, com qualsevol altre país sobirà, «decidim lliurement com administrem els nostres recursos públics». «Tenim im-

postos més baixos que els de la Unió Europea, sí, però no som cap paradís fiscal», va afegir.

Després de repassar altres iniciatives com la possibilitat d'establir una Zona Franca i un districte tecnològic, el ministre va reconèixer que per al Govern «és un orgull» acollir ciutadans que vulguin venir a viure a Andorra, afirmant que «la immensa majoria dels nostres ciutadans i residents conformen una classe mitjana de famílies treballadores», ja que «la residència andorrana exigeix, com en qualsevol altre país, obligacions que cal assumir».

Gallardo va declarar que «simplement és una carta sense cap mena d'animadversió ni per buscar polèmica», sinó que «explica els esforços que hem fet com a país». «Som un petit país i hem de buscar les palanques que ens facin ser competitius sempre seguint les regles del joc», va dir, afegint que això «potser serveix perquè prenguin una mica més de coneixement de què és Andorra».

La demanda en l'emissió internacional de deute quintuplica l'oferta

La primera emissió de deute internacional per valor de 500 milions d'euros que ha fet el Govern «ha estat una operació extremadament exitosa», tal com va posar en relleu el ministre de Finances, Eric Jover, que va manifestar que la demanda ha estat per valor de 2.500 milions d'euros, amb la qual cosa s'ha «quintuplicat» l'oferta. Aquesta demanda ha vingut de 157 inversors internacionals de 20 països diferents. Cal recordar que aquesta emissió és la primera de caràcter internacional que fa el país i que s'estructura en bons verds, socials i sostenibles.

L'adhesió al Fons Monetari Internacional ha estat un dels punts claus ja que l'avaluació que ha fet l'organisme del país «ha donat credibilitat de cara a l'exterior» perquè els inversors han pogut comprovar l'estat real de les finances del país, com s'ha actuat davant de la Covid-19 i també les perspectives de futur.

El ministre ha celebrat que amb aquesta operació Andorra hagi aconseguit «entrar al mercat internacional», la qual cosa albira «noves col·locacions» en el futur. I ha destacat que es fa «un pas més en la diversificació del deute» i per augmentar la resiliència financera.

El sector públic preveu un 8,9% menys de despeses

El sector públic s'estreny el cinturó de manera general, tal com demostra el fet que les despeses previstes per a aquest any de l'administració central, els comuns i les societats públiques sigui inferior a l'anterior. Així, si l'any 2020 el pressupost agregat del sector públic ascendia a 1.738.833.199 euros, aquest any 2021 s'eleva a 1.584.075.407 euros, és a dir, un 8,9% menys. En termes generals es donen «retallades» en totes les administracions i societats.

Cal recordar que la caiguda de les despeses del Govern serà d'un 12% i que en el cas dels comuns de manera global en tindran per un 2,3% inferior a les de l'any passat, amb caigudes en tots els casos amb l'excepció de Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany que presenten un 1,3% i un 13,2%, respectivament, més de despeses que l'any passat.

Pel que fa a les societats públiques, cal destacar que el capítol de despeses davalla en un 10,9%. En aquest cas cal subratllar, en canvi, els increments que tindrà FEDA Solucions, amb un 69,9% més de despeses que l'any passat, passant dels 463.024 euros als 786.878; de FEDA Eco-term, que augmenta en un 19,3% arribant als 8,8 milions front els 7,4 de l'any passat; i també s'incrementa el pressupost de despeses de FEDA, concretament en un 5,3% ja que arriba als 84,7 milions front els 80,5 de l'any passat.

Pel que fa als ingressos que es calcula per a les entitats públiques, parapúbliques i administracions, tant central com locals, és també un 8,9% inferior als del 2020 i passen dels 1.735.119.335 euros del 2020 als 1.580.720.588 del 2021.

La bretxa salarial entre dones i homes és de 400 euros al mes

Els assalariats de 15 i més anys guanyaven de mitjana 2.130 euros nets al mes el 2020. Pel que fa a la distribució de les remuneracions, el 40% de la població guanya entre 1.497 i 2.402 euros (35,8% de la massa salarial), el 30% de població guanya menys de

1.497 euros (16,7% de la massa salarial), i el 30% restant guanya més de 2.402 euros (47,5% de la massa salarial). En base a aquestes dades fetes públiques per Estadística tenim que en la seva feina principal, les dones assalariades guanyen de mitjana 1.903

euros nets al mes i la mitjana dels homes suposa 2.340 euros, cosa que representa una bretxa aproximada de 440 euros.

Una de les raons principals d'aquestes desigualtats en la mitjana i la distribució de les remuneracions

és que les dones treballen més sovint a temps parcial i en sectors d'activitat menys remunerats que els homes, indiquen les dades d'Estadística.

Al sector públic i parapúblic s'evidencia un menor desequilibri salarial entre homes i dones.

Pel que fa a l'atur, la taxa d'atur de les dones ha estat més afectada a conseqüència de la declaració de l'estat d'alarma motivada per la pandèmia de la Covid-19, assenyalen des d'Estadística. Així, va augmentar 2,1 punts respecte a l'any anterior i se situa en el 3,7%, i la taxa d'atur dels homes registra un increment de 0,3 respecte el darrer any i se situa en el 2,6%.